

מסכת יבמות

פרק א

א. חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן
החליצה ומן היבום עד סוף העולם. ואלו הן, בתו, ובת בתו, ובת
בנו, בת אשתו, ובת בנה, ובת בתה, חמותו ואם חמותו, ואם חמיו,
אחותו מאמו, ואחות אמו, ואחות אשתו, ואשת אחיו מאמו, ואשת
אחיו שלא היתה בעולם, וכלתו, הרי אלו פוטרות צרותיהן וצרות
צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף העולם. וכלן אם מתו, או
מאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילוניות, צרותיהן מותרות. ואי
אפה יכול לומר בחמותו ובאם חמותו ובאם חמיו שנמצאו
אילוניות או שמיאנו:

ב. כיצד פוטרות צרותיהן. היתה בתו או אחת מכל העריות האלו
נשואה לאחיו, ולו אשה אחרת, ומת, כשם שבתו פטורה, כך
צרתה פטורה. הלכה צרת בתו ונשאת לאחיו השני, ולו אשה
אחרת, ומת, כשם שצרת בתו פטורה, כך צרת צרתה פטורה,
אפילו הן מאה. כיצד אם מתו צרותיהן מותרות, היתה בתו או אחת

מִכָּל הָעָרִיֹת הָאֵלֹו נְשׁוּאָה לְאַחִיו, וְלוֹ אִשָּׁה אַחֶרֶת, מִתָּה בָתּוֹ אוֹ
נִתְגַּרְשָׁה, וְאַחֵר כָּדַי מֵת אָחִיו, צָרְתָּה מִתָּרֵת. וְכָל הַיְכֹוֹלָה לְמָאֵן וְלֹא
מֵאֲנָה, צָרְתָּה חוֹלְצָת וְלֹא מִתִּיבָמָת:

ג. יֵשׁ עָרִיֹת חֲמוּרוֹת מֵאֵלֹו, מִפְּנֵי נְשׁוּאֹת לְאַחֵרִים, צָרוּתִיהֶן
מִתָּרוֹת. אִמּוֹ, וְאִשָּׁת אָבִיו, וְאַחֹת אָבִיו, אַחֹתוֹ מֵאָבִיו, וְאִשָּׁת אָחִי
אָבִיו, וְאִשָּׁת אָחִיו מֵאָבִיו:

ד. בֵּית שְׂמָאִי מִתִּירֵין הַצָּרוֹת לְאַחִים, וּבֵית הֶלֶל אוֹסְרִים. חֲלָצוֹ,
בֵּית שְׂמָאִי פּוֹסְלִין מִן הַכֶּהֱנָה, וּבֵית הֶלֶל מְכַשִּׁירִים. נִתִּיבָמוֹ, בֵּית
שְׂמָאִי מְכַשִּׁירִים, וּבֵית הֶלֶל פּוֹסְלִין. אֶף עַל פִּי שְׂאֵלֹו אוֹסְרִין וְאֵלֹו
מִתִּירִין, אֵלֹו פּוֹסְלִין וְאֵלֹו מְכַשִּׁירִין, לֹא נִמְנָעוּ בֵּית שְׂמָאִי מִלְּשֹׂא
נָשִׁים מִבֵּית הֶלֶל, וְלֹא בֵּית הֶלֶל מִבֵּית שְׂמָאִי. כָּל הַטְּהָרוֹת וְהַטְּמָאוֹת
שֶׁהָיוּ אֵלֹו מִטְּהָרִין וְאֵלֹו מִטְּמָאִין, לֹא נִמְנָעוּ עוֹשִׂין טְהָרוֹת אֵלֹו עַל
גְּבִי אֵלֹו: